Nr. 121. Sobota 27. Maja 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu nadała posadę zarządcy magazynu przy c. k. głównym urzędzie cłowym w Krakowie Ferdynandowi Gadomskiemu, kontrolorowi przy urzędzie cłowym w Synoutz

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 19 maja 1871.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu we Lwowie nadała posadę poborcy przy c. k. głównym urzędzie cłowym w Tarnowie Janowi Schindlerowi, poborcy przy głównym urzędzie cłowym w Oświęcimiu.

We Lwowie dnia 19. maja 1871.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu we Lwowie nadała posadę przy c. k. głównym urzędzie cłowym w Szczakowie Wiktorowi Martiniemu, poborcy cłowemu we Węgrzcu.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 19. maja 1871.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 27. maja.

›Prager Ztg.‹ wykazując sprzeczności, jakie znajdują się w projekcie adresu przedłożonym izbie deputowanych pisze: ›W jednym z początkowych ustępów adres uważa nienaruszalność konstytucyi za jedyny środek zbawienny w dzisiejszej sytuacyi, a zaraz potem zarzuca ministerstwu hr. Hohenwarta, że nie posiada planu pewnego, według którego mogłoby zjednać monarchii pokój wewnętrzny. Konstytucya grudniowa dotąd w niczem nie została naruszoną. Jeżeli tedy fakt ten jest jedynym środkiem zbawiennym, to nie można z nim w żaden sposób pogodzić tego utyskiwania na brak planu, według którego pokój wewnętrzny zostałby przywrócony.

„Dalszy ustęp adresu zapewnia, że ›izba deputowanych nie sprzeciwia się potrzebnej zmianie ustaw zasadniczych państwa, a nawet gotową jest uczynić zadość tej potrzebie.“ Z tego wynika, że tak zwane wiernokonstytucyjne stronnictwo zgadza się z ministerstwem w tem, iż konstytucya grudniowa uledz powinna pewnym zmianom. Różnica w zapatrywaniach jedynie co do rozciągłości tych zmian nie byłaby w takim razie objawem zatrważającym. Konstytucyjny aparat dostarcza środków, za pomocą których podobne różnice mogłyby zostać wyrównane. Ale w takim razie izba deputowanych chcąc uczynić zadość swemu obowiązkowi, powinna wystąpić z poprawkami i projektami, które się jej korzystnemi wydadzą, a nie z namiętną krytyką wniosków rządowych, jałową negacyą i stanowczem odmawianiem wszelkich koncesyi.

›W dalszym ciągu adresu wyczytaliśmy ze zdumieniem, że tylko rozszerzenie autonomii krajów i bezpośrednie wybory ›umożliwią skonsolidowanie prawno-państwowych stosunków i zakończą walkę o formy konstytucyjne.‹ Ten ustęp zostaje w rażącej sprzeczności nietylko z całym adresem jego celem i tendencyą, lecz także z politycznemi zasadami i przeszłością tak zwanego wierno-konstytucyjnego stronnictwa. Wszakże ustęp powyższy jest treścią programu ministerstwa hr. Potockiego, przeciw któremu to samo stronnictwo tak zawzięcie występowało. Nadto ustęp ten jest negacyą jednego z poprzednich, w którym nienaruszalność konstytucyi w dogmatycznej formie jako zasada stawioną została.

›Te sprzeczności osłabiają najzupełniej polityczne znaczenie całego adresu. Kto nie jest pewnym swych celów politycznych, kto nie wytknął dokładnie środków wiodących do celu, ten niema prawa zarzucać drugiemu brak celu i planu albo co więcej niebezpieczne eksperymenta. Projekt do ustawy dotyczący Galicyi zyskał wszędzie tak wielkie uznanie, że nikt nie ośmieli się nazwać go eksperymentem. Jeżeli zaś stronnictwo tak zwane wiernokonstytucyjne nazywa i ten projekt eksperymentem, to przedtem dowieść powinno, że jego program z niejasno określoną reformą wyborczą nie jest płodem polityki eksperymentalnej.‹

Wiedeń. Czterdzieste trzecie posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 24. b. m.

Na ławie ministrów zasiedli Ich Excel. ministrowie: hr. Hohenwart, dr. Jireček, dr. Habietinek, jenerał bar. Scholl, dr. Schaeffle i dr. Grocholski

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia hr. Tarnowski złożył przysięgę.

Ustawy o zakresie działania władz górniczych i o kolei żelaznej Rumburg — Schluckenau przyjęto w trzeciem czytaniu.

Z porządku dziennego nastąpić miało potem sprawozdanie komisyi konstytucyjnej o adresie do Najjaśn. Pana.

Dr. Smolka postawił wniosek, ażeby sprawę tę odroczono.

Dr. Herbst wykazywał, że według regulaminu wniosek usunięty z porządku dziennego tylko w zamiarze odroczenia obrad jest zupełnie uchylonym. Wniosek ten nie mógłby się później dostać na porządek dzienny bez nowej uchwały. Mowca oświadczył, że jedynie odroczeniem posiedzenia uczynić można zadość jego wnioskowi.

Dr. Smolka oświadczył, iż wniosek jego żąda tylko czasu potrzebnego do namysłu a nie zepchnięcia sprawy adresowej z porządku dziennego.

Na wniosek dr. Herbsta zawieszono posiedzenie na 10 minut, ażeby komisya konstytucyjna zastanowić się mogła nad tem żądaniem.

Po przerwie dr. Herbst postawił w imieniu komisyi konstytucyjnej wniosek następujący: Wysoka izba raczy uchwalić: Dzisiejsze posiedzenie zawiesza się, a nazajutrz zbierze się izba o godzinie 1szej po południu dla załatwienia spraw stojących na porządku dziennym.

Wniosek ten został przyjęty, poczem zamknięto posiedzenie.

— Budżet na r. 1872 jest co do układu i podziału podobnym zupełnie do poprzedniego budżetu. Z zestawienia tegorocznego budżetu z poprzednim wynikają następujące rezultaty:

	złr.
Suma wydatków brutto w budżecie na rok 1872 wynosi:	112,134.669
a po strąceniu sumy na pokrycie .	5,094.831
pozostanie suma wydatków netto . .	117.039.738

Na pokrycie tej sumy przypada najpierw preliminowana na rok 1872 nadwyżka z dochodów cłowych, która o 356.300 złr. mniejszą jest niż w r. 1871 i wynosi 11,843.400

Pozostaje zatem do pokrycia . . . 105,196.438

Z tego przypada na kraje reprezentowane w Radzie państwa 70% t. j. 73,637.506 złr. 60 c., a na Węgry 30% t. j. 31,558.931 złr. 40 c. Wydatki które pokryte być mają temi kwotami większe są o 663.124 złr. niż w roku ubiegłym.

W pojedynczych rozdziałach okazuje się następujący stosunek:

	złr.
Ministerstwo spraw zewnętrznych żąda na zwyczajne wydatki netto	3,727.620
a więc wobec przyjętej w ubiegłym roku sumy	3,700.972
więcej o	26 648
Nadzwyczajne wydatki na rok 1872 wynoszą	79.680
są więc wobec uchwalonej w roku ubiegłym sumy	147.715
mniejsze o	68.035
Suma zatem wszystkich wydatków na r. 1872 wynosi	3,807.300
i jest wobec uchwalonej w roku ubiegłym sumy	3,848.687
mniejszą o	41.387
Wydatki brutto w ministerstwie wojny wynoszą w budżecie na rok 1872 . . .	115,924.935
są zatem wobec zeszłorocznego budżetu	116,051.176
mniejsze o	126.241
Pokrycie budżetu wojennego na rok 1872 wynosi	4,581.657
w roku 1871 zaś wynosił o . . .	5,049.202
jest więc mniejsze o	467.545
Suma zatem wydatków netto w ministerstwie wojny wynosi	111,343.278
jest więc wobec poprzedniego budżetu	111,001.974
większą o	341 304
Z ogólnej sumy wydatków zwyczajnych przypada na armię lądową . . .	83,152.543
w roku 1871 zaś przypadało . . .	76,463 840
zwiększyły się wydatki o	6,688 703
Nadzwyczajne wydatki na armię lądową w roku 1872 wynoszą	15,991.371
w roku ubiegłym zaś wynosiły . .	22,150.809
zmniejszyły się więc o	6,159.438
Wszystkie wydatki netto na stałe wojsko wynoszą na rok 1872	99,143.914
są zatem wobec przyjętej w roku ubiegłym sumy	98,614.649
większe o	529.265
Wydatki na wojska Pogranicza wynoszą	605.249
w roku ubiegłym zaś wynosiły . .	1,403.625
są zatem mniejsze o	798.331
Wydatki na marynarkę wynoszą w budżecie na rok 1872	11,594.070
są więc wobec zeszłorocznej sumy .	10,983.700
większe o	610.370
Ministerstwo skarbu żąda na centralne kierownictwo, centralną kasę i departament rachunkowy	137.789
w roku ubiegłym zaś żądało . . .	138.719
zmniejszyły się więc wydatki o . .	930
W etacie pensyi żąda ministerstwo skarbu w budżecie na rok 1872 . . .	1,648.212
w obec sumy przyjętej w roku ubiegłym	1,642.470
więcej o	5.742
Cała suma wydatków w ministerstwie skarbu wynosi na r. 1872	1,786.001
i jest w porównaniu z budżetem zeszłorocznym większą o	4.812
Kontrola rachunkowa wymaga na rok 1872	103.259
zatem o	2.095
więcej niż w roku ubiegłym.	

Wersal. Artykuły dodatkowe do traktatu pokoju zawartego pomiędzy Francyą a Niemcami d. 10. maja, który podaliśmy niedawno, brzmią jak następuje:

Art. 1. §. 1. Odtąd aż do epoki oznaczonej do wymiany ratyfikacyi niniejszego traktatu, rząd francuski użyje swego prawa do odkupu koncesyi, danej kompanii kolei żelaznej wschodniej. Rząd niemiecki wstąpi w wszelkie prawa, jakie rząd francuski nabędzie przez odkup koncesyi co się tyczy kolei żelaznych położonych w terytoryach odstąpionych, bądź ukończonych, bądź będących w budowie.

§. 2. W tej koncesyi objęte będą:

1) Wszystkie grunta należące do rzeczonej kompanii, jakiekolwiek ich jest przeznaczenie, równie jak dworce i budynki stacyowe, szopy, warstaty, magazyny, domy stróżów kolejowych itd.

2) Wszelkie należące do tego nieruchomości, jak baryery, sztachety, zwrotnice, słupy, kołowroty, pompy, hidrauliczne żurawie, stałe machiny itd.

3) Wszelkie materyały palne i zapasy wszelkiego rodzaju, mobilia dworców, narzędzia w warstatach i dworcach itd.

4) Sumy winne kompanii wschodniej kolei żelaznej, z tytułu subwencyi przyznanej korporacyom lub osobom zamieszkałym na terytoryach odstąpionych.

§. 3. Wyjęty będzie z tego odstąpienia materyał ruchu. Rząd niemiecki zwróci część materyału ruchu z przynależytościami rządowi francuskiemu.

§. 4. Rząd francuski obowiązuje się uwolnić w o-

bec cesarstwa niemieckiego całkowicie odstąpione koleje żelazne, od wszelkich pretensyi jakieby sobie trzecie osoby rościć mogły, a mianowicie od wierzytelności obligacyi. Zobowiązuje się również zastąpić w danym razie rząd niemiecki pod względem reklamacyi, które mogłyby być wniesione do rządu niemieckiego przez wierzycieli wspomnionych kolei żelaznych.

§. 5. Rząd francuski bierze na siebie reklamacye, jakieby kompania wschodniej kolei żelaznej wnieść mogła do rządu niemieckiego lub jego umocowanych, ze względu na wyzyskiwanie rzeczonych kolei żelaznych, na używanie w §. 2. wyrażonych przedmiotów, jako też na materyał ruchu.

Rząd niemiecki udzieli rządowi francuskiemu na jego żądanie, wszystkie dokumenta i wszelkie skazówki, które służyćby mogły do stwierdzenia faktów, na których opierałyby się wspomnione reklamacye.

§. 6. Rząd niemiecki zapłaci rządowi francuskiemu, za odstąpienie praw własności, wskazanych w §§. 1ym i 2gim, z tytułu wynagrodzenia za zobowiązanie przyjęte przez rząd francuski w §. 4ym, sumę 325 milionów franków.

Suma ta odciągniętą zostanie od wynagrodzenia wojennego zastrzeżonego w artykule 7ym.

§. 7. Ponieważ sytuacya, jaka służyła za podstawę konwencyi zawartej między kompanią wschodniej kolei żelaznej i między w. książęcem towarzystwem kolei żelaznych wilhelmowsko-luksemburskich pod datą 6go czerwca 1857 i 21go stycznia 1878; tudzież konwencyi zawartej między rządem w. księstwa Luksemburskiego i kompanią wschodniej kolei francuskiej pod datą 5go grudnia 1868; zmienioną została w swej istocie w sposób taki, że już nie stosuje się do stanu rzeczy stworzonego warunkami zawartemi w §. 1ym, rząd niemiecki oświadcza się gotowym przyjąć na siebie prawa i ciężary, wynikające z tych konwencyi dla wschodnich kolei żelaznych.

W razie, gdyby rząd francuski nabył bądź przez okup koncesyi od kompanii wschodniej, bądź przez specyalny układ, prawa tego towarzystwa, obowiązuje się z mocy wyżwspomnionej konwencyi w ciągu 6 tygodni rządowi niemieckiemu prawa swe odstąpić.

W razie, gdyby nabycie to nie przyszło do skutku, rząd francuski udzieli koncesyi dla linii kolei żelaznych, należących do kompanii wschodniej i położonych na terytoryum francuskiem, tylko pod wyraźnym warunkiem, aby koncessyonaryusz nie wyzyskiwał linii kolei żelaznych w w. księstwie luksemburskiem.

Art. 2. Rząd niemiecki ofiaruje 2 miliony franków za prawa i własności, jakie posiada kompania wschodniej kolei żelaznej w części jej sieci położonej na terytoryum szwajcarskiem od granicy Bazylei, jeżeli rząd francuski da jej przyzwolenie w ciągu miesiąca.

Art. 3. Odstąpienie terytoryum koło Belfortu, za proponowane przez rząd w artykule 1szym niniejszego traktatu, w zamian za żądane sprostowanie granicy na wschodzie od Thionville zostanie zwiększone terytoryami następujących wsi: Rougemont, Leval, Petite Fontaine, Remagny, Felon, La Chapelle-sous-Rougemont, Augaut, Vauthier-Mont, la Rivière, la Grange, Reppe, Fontaine, Frais, Foussemagne, Cunelières, Montreaux-Château, Bretagne, Chavannes-les-Grands, Chavenette i Suarce.

Droga z Giromagny do Remirmont przechodząca przez Ballon d'Alsace, pozostanie Francyi w całym przebiegu i służyć będzie za granicę, o ile ta biegnie zewnątrz powiatu Giromagny.

(podp.) *Juliusz Favre.* (podp.) *Bismark.*
Puyer Quertier. *Arnim.*
Goulard.

Paryż. O ostatnich wypadkach w Paryżu okólnik Thiersa z dnia 22 maja o godzinie 1szej po południu mówi: Wypadki przybierają przebieg, który mieliśmy prawo przewidywać. Do Paryża weszło 90.000 żołnierzy. Jenerał Cissey objął w posiadanie część miasta od dworca kolei na Montparnasse do szkoły wojskowej i zabiera się do obsadzenia lewego brzegu Sekwany aż do Tuilleryów. Jenerałowie Douay i Vinoy okrążają Tuillerye, Louvre i plac Vendôme, aby się potem zwrócić na Hôtel de ville. Jen. Clinchant jest panem placu opery, dworca kolei w St. Lazare i Batignolles. Właśnie co zdobył barykadę na Clichy. Tym sposobem znajduje się on u stóp Montmartre, które jenerał Ladmirault z dwoma dywizyami obszedł. Jenerał Montaudan wspierając z zewnątrz ruchy Ladmiraulta, wziął Neuilly, Levallois, Perret, Clichy i uderzył na St. Ouen. Dostał on w swoje ręce 150 dział i wielką liczbę jeńca. Opór powstańców słabnie. Wszystko dozwala wróżyć, że walka jeśli dziś się nie skończy, najdalej jutro, i to na długo ukończoną będzie. Dotąd wzięto już 5 do 60000 jeńców, a do jutra liczba ich będzie dwa razy większa. Co się tyczy poległych i rannych niepodobna oznaczyć ich liczby; jest ona wsze lako znaczną. Natomiast armia małe tylko poniosła straty.

Drugi okólnik Thiersa z dnia 23. b. m. wydany o godzinie $3^1/_2$ po południu mówi: Chorągiew trójbarwna powiewa na Butte Montmartre i na dworcu kolei północnej. Te stanowcze pozycye zdobyte zostały wojskami jenerałów Clinchant i Ladmirault. Zabrano przytem 2 do 3000 jeńców. Jenerał Douay zdobył kościół św. Trójcy (na końcu Chaussée d'Antin) i posuwa się na mairie na rue Drouot. Jenerałowie Cissey i Vinoy kierują swój pochód na hotel de ville i Tuillerye.

O walce na ulicy donoszą telegramy z 23 i 24. b. m.: Jenerał Clinchant obsadziwszy Batignolles uderzył 23. b. m. na Montmartre od strony Clichy, podczas kiedy jenerał Ladmirault wzdłuż Sekwany posuwając się przez St. Ouen, uderzył na dworzec kolei północnej i na Montmartre. Około godziny 1szej wojsko zdobyło Montmartre. Jenerał Cissey zdobył wielką barykadę na Chaussée du Maine.

Depesza z dnia 24. b. m. donosi: Powstańcy podpalili Louvre, Tuillerye, pałac Legii honorowej, pałac Rady stanu i inne budynki, polawszy je naftą. Tuillerye całkiem spalone. Galerya w Louvre ocalona. Wojsko posuwa się ciągle dalej w skupionych szeregach. Dąbrowski raniony, wzięty został w niewolę. Walka trwa dalej jeszcze u dworca kolei północnej, pod ratuszem i na innych punktach. Palais Luxembourg po części wysadzony w powietrze; tylko trzecia część Louvru mogła być ocaloną. Główna kwatera Mac-Mahona na placu Vendôme Ogień w Cité. Gęsty dym zalega Paryż; popiół deszczem się sypie.

— Dnia 20 maja uwięziono w Paryżu Rocheforta i jego sekretarza Mourota. Kilku ajentów policyi przywiozło ich w omnibusie do Wersalu. Dwa szwadrony huzarów i strzelców afrykańskich postępywało za omnibusem. By się nie dać poznać, ogolił Rochefort wąsy; lecz nie mógł tak zmienić wyrazu twarzy, aby go nie można było poznać.

Na ulicach werskich zebrała się wielka ilość ludzi, domagających się śmierci Rocheforta jako jednego ze sprawców powstania paryskiego. Ktoś z tłumu zawołał „niech żyje Rochefort!“ za co należytą od wzburzonego ludu otrzymał nagrodę. Policya miała dość do czynienia zanim zdołała Rocheforta odstawić do więzienia. Teraz mógł się on dostatecznie przekonać, że nie wszędzie i nie zawsze, jak to bywało za czasów napoleońskich, może odgrywać rolę ludu.

— Marszałek Mac-Mahon wydał następujący bardzo charakterystyczny rozkaz dzienny: „Żołnierze! Kolumna na placu Vendome runęła: Nieprzyjaciel nie tknął się jej, a komuna paryska zburzyła ją. Ludzie, mieniący się być Francuzami, mieli odwagę na to w obec Niemców, będących świadkami zwycięztw waszych ojców nad zkoalizowaną Europą. Czy spodziewali się ci niegodni sprawcy zamachu na sławę narodową, iż tym sposobem zniszczą raz na zawsze pamięć o wojskowych legendach, których świetnem znamieniem był właśnie ten pomnik? Żołnierze! Chociaż wspomnienia czynów, które nam kolumna ta przypominała, nie są w spiżu wyryte, pozostaną one żywe w naszych sercach, a my zapalając się niemi, damy Francyi dowody waleczności, męztwa i miłości ojczyzny.“

Kronika.

(Czynności Rady m. Lwowa.) Na czwartkowem posiedzeniu Rady miasta Lwowa między innemi sprawami wiceprezydent Jasiński zdał sprawę z podróży swojej do Berna po spadek śp. majora Kühnla.

Pomieszkanie wraz ze zbiorami tymi zostało opieczętowane, i ma to przekonanie, że tam nic nie zginęło. Zaręczali o tem p. Wolański, sekr. krakowskiego Towarzystwa ogniowego i notaryusz. Dnia 12 b. m. sporządzono bardzo dokładny inwentarz Wprawdzie nie zgadza on się ze spisem własnoręcznym Kühnla, ale też i w spisie tym nie znajduje się kilka obrazów, które się znajdują w spadku. Widać ztąd że nieboszczyk sprzedawał lub mieniał, i spisu własnego nie pozostawił dokładnego. Znaleziono ogółem 173 obrazów olejnych, z których zdaniem tamecznego detaksatora Schwarza i księcia Jerzego Lubomirskiego tylko 14 ma większą wartość artystyczną, i oszacowano je po 20 guldenów. Reszta jest mniejszej wartości. W ogóle oszacowano te obrazy na 393 guldenów; zbiór rycin wynosi 3277 sztuk, oszacowanych przez Schwarca bardzo nisko na 33 guldenów 15 centów: książki i mapy 1.60 Gotówki znaleziono 890 guldenów.

W testamencie uprasza ś. p. Kühnl spadkobiercę, aby jeden z najlepszych obrazów odesłał franko p. Prekowi pod Przeworskiem na pamiątkę. Zbiór fajek i cygarniczek zapisał przyjacielowi swojemu Kalmanowi w Wiedniu, a hr. Agenorowi Gołuchowskiemu jakąś starożytną skrzynię na niebiesko pomalowaną i komodę. Rzeczy te mają wartość stolarską 8 zł. Pozostały także meble i antyki, tudzież kolekcye rzeźb i osobliwości, niemających żadnej wartości artystycznej, tak, że ks. Lubomirski projektował sprzedać je z małymi wyjątkami na miejscu, i nie wozić do Lwowa.

Ze względu jednak, przedmioty że te wszystkie mają dla nas relatywną wartość, bo pochodzą od męża, tak życzliwego Polsce, a nadto z uwagi, że sprowadzenie ich do Lwowa nawet po opłacie 10%wego podatku spadkowego nic nie będzie kosztować miasta, bo ś. p. Kühnl zostawił na to gotówkę, sekcya II. uchwaliła wniosek: 1. Przyjąć spadek, 2. Z wyjątkiem mebli prywatnych, które sprzedać należy, wszystko reszta sprowadzić do Lwowa. 3. dr. Prażaka w Bernie umocować do spłacenia należytości rządowych i załatwienia czynności spadkowych. Wniosek ten przyjęto.

Przewodniczący wezwał Radę, aby pomnąc na uczucia szlachetne, jakie kierowały testamentem, uczciła jego pamięć przez powstanie. Rada uczyniła to.

Prof. Frydrychowi Janowi przy szkole św. Elżbiety podwyższono płacę na 450 zł.

Nastąpiło tajne posiedzenie, na którem rozstrzygnięta została kwestya płacy i emolumentów dla prezydenta miasta. Odpowiednio do wniosku II. sekcyi Rada uchwaliła dla prezydenta swego pensyę roczną 6000, tudzież dodatek funkcyjny 2000 zł., pomieszkanie we wschodniej części gmachu ratuszowego na I. piętrze, urządzenie 2 sal w takowem kosztem miasta, 22 sągi drzewa opałowego i ekwipaż.

(Wypadek miejscowy.) Wczoraj aresztowano na tutejszej poczcie pakiera Michała Z. za kradzież listów i przesyłek pocztowych. Nie tylko bowiem ginęły od dłuższego czasu z pod ręki urzędnikom listy pieniężne, lecz Michał Zając zwykł był listy pojedyncze jakoteż i inne przesyłki przeszukiwać i znalezione tam przypadkiem pieniężne lub inne wartujące rzeczy sobie przywłaszczać. Obopólnym staraniom zarządcy poczty p. Petaka i komisarza policyi p. Meidingera udało się wczoraj sprawcę tych kradzieży właśnie w tej chwili pochwycić, gdy bransoletkę złotą wyjętą z przesyłki do kieszeni chował. Znaleziono przy nim znaczną gotówkę i oddano go do sądu karnego.

(Samobójstwo). W Stryju zastrzelił się 21. b. m. wachmistrz 9 pułku piechoty A. Dańków. Przyczyna samobójstwa niewiadoma.

(Wykaz zmarłych osób od 1. do 15. maja 1871 w mieście Lwowie). 31 Franciszka Krill, żona doktora sztabowego, l. 60, na wodę w sercu. 32 Wiktorya Bałaban, żona krawca, l. 32, na rozdęcie płuc. 33 Jan Finik, gancarz, l. 55, na rozdęcie płuc. 34 Marya Ramach, wyrobnica, l. 60, na puchliznę. 35 Zofia Szepter, wyrobnica, l. 60, na puchliznę. 36 Franciszek Bojarski, woźny, l. 51, na słabość Brigtha. 37 Jędrzej Nowak, wyrobnik, l. 49, na zapalenie płuc. 38 Ludwik Dworak, wyrobnik, l. 25, na zapalenie płuc. 39 Aleksander Panina, wyrobnik, l. 56, na zapalenie płuc. 40 Franciszek Fiałkiewicz, wyrobnik, l. 42, na zapalenie płuc. 41 Mikołaj Frayde, wyrobnik, l. 60, na zapalenie płuc. 42 Franciszka Wilgern, wyrobnica, l. 30, na zapalenie płuc. 43 Jan Kralert, szynkarz, l. 43, na zapalenie płuc. 44 Kasper Tomaszewski, wyrobnik, l. 49, na zapalenie mózgu. 45 Kazimierz Helon, wyrobnik, l. 49, na zapalenie mózgu. 46 Wiktor Hambrod, wyrobnik, l. 6, na zapalenie płuc. 47 Teresa Matyaszewska, wyrobnica, l. 44, na raka. 48 Władysław Kaczygóra, wyrobnik, l. 17, na zapalenie nerek. 49 Aleksander Durbau, wyrobnik, l. 40, z skaleczenia na kolei. 50 Grzegorz Kozłowski, wyrobnik, l. 41, umarł nagle. 51 Adalbert Czapkiewicz, krawiec, l. 53, umarł nagle. 52 Józef Zych, dz., l. $1^6/_{12}$, na zapalenie płuc. 53 Franciszek Wnenk, dz., l. 8, na zapalenie płuc. 54 Antoni Woźniak, dz., l. $^3/_{12}$, na zapalenie płuc. 55 Marya Kukuła, służąca, l. 23, na febrę połogową. 56 Marya Stauber, dz., l. $8^6/_{12}$, na ospę. 57 Michał Skulicz, dz., l. 8, na ospę, 58 Antoni Magierowicz, dz., l. 4, na ospę. 59 Ludwig Cionciol, dz. l. 3, na ospę. 60 Tomasz Sławikowski, dz., l. 3, na ospę.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu 1871:

	Miejsce targu:									
	Chodorów		Bełz		Jaryczów nowy		Szczerzec		Bóbrka	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	50	4	—	4	60	4	20	4	—
„ żyta	2	54	2	40	2	40	2	40	2	50
„ jęczmienia	2	15	2	—	2	5	1	80	—	—
„ owsa	1	15	1	50	1	50	1	50	1	40
„ grochu	3	—	—	—	2	85	2	80	3	—
„ hreczki	2	20		—	2	15	2	20	2	20
„ kukurudzy	3	20	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	20	—	—	—	75	1	30	1	40
Cetnar siana	1	45	—	—	—	—	1	40	—	—
Sąg drzewa twardego	10	—	—	—	10	—	13	—	7	—
„ „ miękkiego	6	—	—	—	9	—	10	—	6	—
Funt mięsa wołowego	—	18	—	—	—	18	—	15	—	18
Miara wina		—	—	—	—	—	—	60	—	—
„ piwa	—	—	—	—	—	12	—	18	—	20
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	—	—	30	—	25	—	—
„ bez wiktu	—	—	—	—	—	60	—	50	—	40

Egzamina w szkole gospodarstwa wiejskiego w Dublanach z drugiego półrocza roku szkolnego 1870/1871, odbędą się w dniach od 20 do 28 czerwca b. r. w następującym porządku:

Dnia 20 czerwca: w I. roku Anatomia i Zoologia.
„ II. „ Mechanika.
„ III. „ Ekonomia.
Dnia 22 dto „ I. „ Chemia.
„ II. „ Chemia.
„ III. „ Chów zwierząt i Weterynarya.
Dnia 24 dto „ I. „ Botanika i Mineralogia.
„ II. „ Chów zwierząt.
„ III. „ Budownictwo.

Dnia 26 czerwca „ II roku Miernictwo.
„ III. „ Chemia i Leśnictwo.
Dnia 28 dto „ I. „ Matematyka i Fizyka.
„ II. „ Ogrodnictwo.
„ III. „ Technologia.

Egzamina te odbywać się będą w godzinach rannych od 8mej począwszy w dniach wyżej wyrażonych, z każdym uczniem z osobna, z każdego przedmiotu.

Wstęp jest wolny. Rodziców, krewnych i opiekunów zaprasza się niniejszem uprzejmie.

Egzamina z rolnictwa i rachunkowości przyspieszone zostały z powodu wyjazdu profesora p. Wędrychowskiego do wód celem poratowania zdrowia, i odbyły się dnia 22go i 23go maja.

Z Komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego.

Lwów dnia 24go maja 1871.

Za Prezesa:
A Jabłonowski.

Sekreterz:
Grelinger-Grcliński.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu."

Wiedeń, 26. maja. Zamiast Greutera, który złożył mandat członka delegacyi wspólnych, izba deputowanych wybrała Rappa do delegacyi. W dalszym ciągu obrad nad adresem, zapisało się jeszcze przeciw adresowi 14 mowców, a za adresem 8. Klaczko pierwszy zabiera głos. Zaprzecza on również Wydziałowi prawa wnoszenia adresu. Wniosek powinienby zostawić inicyatywę izbie. Mowca protestuje energicznie przeciw podobnym pełnomocnictwom jednego Wydziału, przypomina bezowocny żywot Bürgerministerium wobec Galicyi i że ta sama partya teraz znowu zamiast zdawać sprawę o przedłożeniach tyczących się Galicyi, staje z adresem; mowca uważa zarzuty przeciw ministeryum za bezzasadne, gdyż o ideę ugodową starały się także dawniejsze ministerstwa. Że w ciągu czterech miesięcy ministeryum nie przywiodło ugody do skutku, leży to w przeszkodach przez opozycyę stawianych. Ministerstwu nie można wcale zarzucić naruszenia konstytucyi, jest ono w zgodzie z koroną i z sobą samem. To wystarcza, aby mu przyjść z zaufaniem. Opozycya, jak wiadomo z doświadczenia, nie jest zdolna do rządzenia.

Postępowanie opozycyi jest sprzeczne z duchem czasu, którzy wszędzie szuka sposobu dania mniejszościom opieki. Zaprowadzenie wyborów bezpośrednich powinnoby nastąpić jedynie przez sejmy. Adres wciąga koronę do rozpraw parlamentarnych; jest to zgubnem i niebezpiecznem. Mowca głosuje przeto za przejściem do porządku dziennego. Posiedzenie trwa dalej.

Wiedeń 26 maja W dalszym ciągu posiedzenia Rady państwa, Fux kładzie nacisk na konieczność ustawy o narodowościach dla opieki Niemców i Rusinów, oraz posuwającego się coraz bardziej podkopywania myśli państwowej w Morawie: liczy on jeszcze na porozumienie się z Polakami. Giovanelli- robi parafrazę treści adresu, a po wyrażeniu wątpliwości formalnych, oświadcza, iż teraźniejszym zawikłaniom winna jest partya konstytucyjna; zaprzecza, aby ministeryum miało jaki plan, wzywa właścicieli większych posiadłości ziemskich, aby sobie wzięli pod rozwagę nieuniknione następstwa, jeżeli przystąpią do zasad adresowych. Czas dla wiernokonstytucyjnych już przeminął Chlumecki podnosi, że walka obecna prowadzoną jest o byt Rady państwa i konstytucyi, dowodzi, że konstytucya teraźniejsza nie tamuje bynajmniej rozwoju narodowego, a idea państwa jest nierozłączną od konstytucyi.

Wiedeń 26. maja. W Radzie państwa po mowie Daniła przeciw adresowi, uchwalono na wniosek Franciszka Grossa zamknięcie rozpraw 71 głosami przeciw 59. Na mowców ogólnych wybrano za adresem Rechbauera, przeciw adresowi Petrinę. Ten ostatni zrzeka się dalszych rozpraw, uważając je za bezskuteczną walkę. Rechbauer właśnie do tych słów robi takie samo oświadczenie Sprawozdawca Herbst broni jeszcze raz prawa wydziału konstytucyjnego do wnoszenia adresu, odpowiada wśród częstych oklasków na wyłuszczenia Klaczki.

Wreszcie w głosowaniu powszechnem, wniosek o przejście nad adresem do porządku dziennego odrzucony został w imiennem głosowaniu 93 głosami przeciw 66; poczem adres uchwalono.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26 maja.

Hotel George: Pp. Hr. Grocholski L., z Błudnik. — Baron Wensa J., podpułk., z Gródka. Ciepilowski Wład, z Podola. — Gołaszewski W., z Przemyśla. — Głogowski A., z Bojańca. — Hohendorff E., z Byszowa. — Mogilnicki W., z Rosyi. — Niewmierzyński Ł., z Wołynia. — Postruski J., z Świstelnik. — Szeliski Szuliski K., z Chodaczkowa. — Śmigielski M., z Rosyi. — Tuczyński K., z Skoryk. — Urbański R., z Dobroszyna. — Blaszke A., c. k. podpor., z Gródka. — Bednarczyk F., z Paryża.

Hotel europejski: Pp Hr. Łoś E., z Kulmatycz. — Oatzil A., z Węgier. — Sołtyk R., z Babicy.

Hotel angielski: Pp. Bozziano J., c. k. major, z Brzeżan. — Waygart W., adw., z Przemyśla. — Komarnicki R., z Złoczowa.— Lewicki M., z Warszawy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26 maja.

Pp. Hr. Borkowski M., do Mielnicy. — Hr. Młodecki J., do Brodów. — Hr. Przezdziecki K., do Rosyi. — Hr. de la Scala J. do Juśkowic. — Skarbek-Borowski J., do Hurki. — Bohdan H., do Zadwórza. — Chamiec L., do Wiednia. — Czermiński L., i Doroszyński O., na Wołyń. — Frank F., do Nahaczowa. — Younga B, do Prosinowa. — Mysłowski A, do Krakowa. — Ochocki Saf., do Zarwanicy. — Padlewski W., do Czernicy. — Paygert Adam, na Podole. — Regulski M., do Rosyi, — Trzciński H., do Królestwa.

T E A T R.

Dziś (przedstaw. niemieckie). 9ty występ gościnny p. E. Deutsch z miejskiego teatru w Wrocławiu. 6ty występ gościnny p. Freny z miejskiego teatru w Hamburgu. **„Rigolletto"**. Wielka opera w 3 aktach, ze wstępem w 1 akcie pod tytułem „Przekleństwo", podług włoskiego F. M. Piave, przez J. G. Grünbaum'a. Muzyka Giusep. Verdego.

Jutro (przedstaw. polskie). Na cel dobroczynny Zakładu Sierot. 3ci gościnny występ p. Heleny Modrzejewskiej, artystki teatrów warszawskich. **„Hamlet królewic duński"**. Dramat w 5ciu aktach W. Szekspira, tłum. Krystyna Ostrowskiego. (Nowa dekoracya pędzla p. Baranowskiego.)

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — rano.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu maju 1871

Dnia	Barometer		Millimeter		Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
24	740·47	740 77	741 35	740·86	8 5	17·1	11·8	12·47	5·89	5·05	6·63	5·86	73	35	65	57·7	0	8	4	4·0	N 1	NO 1	— 0	7	6	4	5·7	—
25	742·27	741·45	740 95	741·66	11 9	19·8	14·5	15 40	6 14	6·43	8·95	7·17	60	38	73	57·0	3	7	9	6·3	NO 1	N 3	NO 1	3	6	6	5·0	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 26. maja. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	259	75	260	50
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	172	25	173	—
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	125	—	128	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a	—	—	—	—	84	—	84	50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	—	75	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	50	90	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	89	—	89	75
Oblig. indemn. gal.	—	—			75	—	75	60
„ W. Ks. Krak.	—	—		—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	-	—	—	100	50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—		—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	78	5	85
„ cesarski	—	-	—	—	5	82	5	88
Napolendor	—	—	—	—	9	85	9	92
Pół imperyał rosyjski	—	—		—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	-	—		—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	63	1	64
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83½	1	85
Srebro	—	—	—	—	122	25	123	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. maja 1871.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	69.20	69.30
od kwietnia do października po 5%	69.10	69 20
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	288.—	290.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	288.—	290.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	92.—	92.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	98.60	98 80
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	110.75	111.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	127.25	127.50
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.50	74.25
Galicyi	74.75	75.20
Niższej Austryi	97.25	97.75
Siedmiogrodu	75 75	76.25
Węgier	79.75	80 —
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	248.50	249.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	280.—	280.20
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	894.—	897.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	70. —
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	779.—	781.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	613.—	615.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	222.—	222.50
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2264	2268
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	259.50	2.9.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	172.50	173.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	421.—	422.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	173.10	173.30
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.25	106.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	74.50	—.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	89.25	89.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	89.—	89.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.50	92.70
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.25	89.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

(za 100 zł.)

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
„ „ „ „ „ w. a.	87.50	88.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	104.50	105 —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.10	100.25

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	168.75	169.25
Clarego po 40 zł. m. k.	35.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	102.—	103.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	35.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.—	31.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	41.—	42.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	124.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60. —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.10	104.20
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.79	103.80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104.—	104.10
Hamburg za 100 M. B.	91.50	91.60
Londyn za 100 ft. szt.	124.85	124.95
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.91½	5.92½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.93	9.93½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.75	123. —

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 26. maja.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	35
„ „ w srebrze	69	05
Losy z 1860 roku	99	90
Akcye banku wiedeńskiego	780	—
„ „ kredytowego	280	80
Londyn 10 funtów szterlingów	124	65
Srebro	122	50
Napoleondor	9	92
Dukat	5	91

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1174 3—3) **Edykt.**

L. 3636. C. k. sąd obwodowy Tarnowski wzywa celem przyznania dekretem byłej c. k. komisyi ministeryalnej w Krakowie z dnia 6. grudnia 1855 do l. 5977 wypośrodkowanego kapitału indemn. w kwocie 1762 zł. 35 kr. m. k. z dóbr Pstrągowa scheda III. wedle dom. 40. pag. 558. n. 2. haer. własnością pp. Wenety Jareckiej, Władysława Łozińskiego, Teodora Łozińskiego, Eleonory Snieszek, Eugeniusza Rudolfa dw. im Sowińskiego i Seweryna Sowińskiego będących, wszystkich wierzycieli hipotecznych rzeczonych dóbr, którzyby sobie prawa do tego kapitału indemnizacyjnego rościli, by swoje wierzytelności i żądania najdalej do dnia 3go czerwca 1871 w tymże sądzie pisemnie lub ustnie zgłosili.

Zgłoszenie to ma w sobie zawierać:

a) dokładne podanie imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania zgłaszającego się, a w razie ustanowienia także imię i nazwisko i miejsce zamieszkania pełnomocnika, który pełnomocnictwo we formie prawem przepisanej sporządzone i l galizowane ma przedłożyć;

b) kwotę żądanej wierzytelności hipotecznej tak co do kapitału jakoteż i co do odsetków, o ile takowe równego z kapitałem prawa zastawu używają;

c) hipoteczne oznaczenie zgłoszonej pozycyi, i

d) w razie, jeżeli zgłaszający się po za obrębem sądu tego zamieszkuje, oznaczenie pełnomocnika w miejscu sądu mieszkającego, celem doręczenia mu rozporządzeń sądowych, gdyż inaczej takowe pocztą zgłaszającemu się odesłane będą, a to z tym samym skutkiem prawnym, jak gdyby mu do rąk własnych oddane były.

Równocześnie oznajmiamy, że ten, któryby w powyższym terminie zgłoszenia nie wniósł, uważanym będzie jako zgadzający się z przekazaniem swojej pretensyi do kapitału indemnizacyjnego w miarę trafiającego go porządku seryalnego, nadto traci prawo wniesienia zarzutów i prawo obrony, przeciw porozumieniu się stawających interesentów dokonanemu w myśl §. 5. rozp. ces. z dnia 25. września 1850, przypuszczając, iż wierzytelność jego w miarę jej porządku tabularnego do kapitału indemnizacyjnego przekazaną lub w myśl §. 27 rozp. ces. z dniem 8. listopada 1853 na glebie zabezpieczoną została.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 24 marca 1871.

(1175 3—3) **Edykt.**

L. 75. C. k. sąd powiatowy w Starym Sączu podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 15. czerwca 1871, 17. lipca 1871 i 17. sierpnia 1871, zawsze o godzinie 10tej zrana odbędzie się w tutejszo-sądowym gmachu publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. k. 194 w Starym Sączu położonej, korpusu tabularnego nie mającej, składającej się z budynku mieszkalnego, stodoły i ogrodu rozległości trzy ćwierci morga, należącej do Katarzyny Lorkowej, dla zaspokojenia należytości wekslowej Ignacego Mecnarowskiego w kwocie 194 zł. 25 kr. w. a. z dołożeniem, że cena szacunkowa wynosi 300 zł. w. a. i że dalsze warunki w tutejszej registraturze przejrzeć wolno.

Z c. k. sądu powiatowego

Stary Sącz, dnia 2. maja 1871.

(1179 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 17733. C. k. sąd krajowy postanawia w miejsce pana c. k. radcy sądu krajowego Dra. Trusza dotychczasowego komisarza konkursowego pana radcę c. k. sądu krajowego Dziedzickiego komisarzem konkursowym dla masy rozbiorowej Filipa Weinreba.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 1. kwietnia 1871.

(1180 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 14115. W celu zabezpieczenia budowli konserwacyjnych w latach 1871, 1872 i 1873 na gościńcu państwowym Złoczowsko-Zaleszczyckim w Tarnopolskim okręgu budowniczym wykonać się mających, odbędzie się w tamtejszem c. k. Starostwie na dniu 12. czerwca 1871 o godzinie 12. w południe licytacya przez składanie ofert.

Cena fiskalna robót w roku 1871 wykonać się mających wynosi 2190 zł. 24$^1/_2$ ct. w. a.

Bliższe warunki licytacyi przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie też oferty zaopatrzone w wadyum 5proc. od ceny fiskalnej wynoszące, z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale i literami w oznaczonym terminie wniesione być mają

Oferty spóźnione lub nie ułożone według przepisów nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. maja 1871.

(1181 3—3) **Edykt.**

Nr. 2678. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p. Eleonorę z Miodaszewskich Dobrzańską z życia i miejsca niewiadomą a w razie jej śmierci jej z nazwiska i pobytu nieznanych spadkobierców, że pp. Bronisław hr. Łoś, Andrzej hr. Łoś, Urszula z hr. Łosiów hr Golejewska, Karol hr. Bobrowski, oraz Franciszka hr. Łosiowa imieniem własnem, tudzież jako matka i opiekunka małoletniej Julii hr. Łoś pozew de praes. 14. marca 1871 do L. 2678 o orzeczenie iż kapitał indemnizacyjny z dóbr Rajskie i Sakowczyk na zabezpieczenie sumy 30.000 złp. przekazany od tak ciążącej na nim wierzytelności uwolnionym być i przedmiot dalszego przekazania stanowić ma, wytoczyli, w skutek czego termin do postępowania ustnego na dzień 4. lipca 1871 10 godzinę przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu wyżej wzmiankowanej pozwanej a wrazie jej śmierci spadkobierców tejże nie jest wiadomem, przeto ustanowił sąd tutejszy dla zastępstwa rzeczonych pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo tychże kuratora w osobie tutejszego adw. kraj. p. Dr. Skórskiego z substytucyą tutejszego adw. kraj. p. Dr. Illasiewicza, z którym spór niniejszy wedle ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie Rzeczą jest przeto rzeczonych pozwanych, albo na wyznaczonym terminie osobiście stanąć, albo ustanowionemu zastępcy potrzebne dokumenta i instrukcyę udzielić, lub też innego obrońcę sobie obrać, i o tem sądowi donieść; w ogóle stosownych środków do bronienia się użyć, inaczej wypływające z ich opieszałości złe skutki sami sobie przepisaćby musieli

Przemyśl, dnia 5. kwietnia 1871.

(1182 3—3) **Edykt.**

Nr. 1087 cyw. C. k. sąd obwodowy rozpisuje niniejszem przymusową publiczną sprzedaż sumy 2000 złr. z odsetkami 5% od 25. marca 1860 aż do 23. lipca 1860, a dalej po 5% z kosztami 5 złr. 88 ct i 9 złr. 1 ct. w. a. w stanie biernym realności pod Nr. k. 39 w Piątkowy Dom. I pag. 13 n. 1 on. pag. 15 n. 4 i 5 on. i pag. 17 n. 6 on. na rzecz Franciszka Holenia intabulowanej, na zaspokojenie wierzytelności wygranej przez Maryę, Władysława, Alfreda i Aleksankra Rungów przeciw Franciszkowi Holenia w kwocie 500 złr m. k. czyli 525 złr. w. a. z procentami 6% od 20 czerwca 1860 do intabulacyi zaś dalej po 5% liczyć się mającemi, tudzież z kosztami poprzednio przyznanemi 5 złr. 47 ct. i 14 złr. 56 ct. i kosztami obecnemi w ilości 24 złr. 83 ct. przysądzonemi, która to licytacya odbędzie się w kancelaryi c. k. notaryusza Gutowskiego w Nowym Sączu w trzech terminach: dnia 9. czerwca 1871, 23. czerwca 1871 i 7. lipca 1871 zawsze o godzinie 10 przed południem, pod następującemi warunkami.

1. Za cenę wywołania stanowi się suma 2000 złr. w. a., a na pierwszych dwóch terminach pretensya ta tylko za ową sumę albo wyżej takowej, w trzecim zaś terminie także niżej takowej za jakąbądź cenę zostanie sprzedaną

2. Każden chęć kupienia mający zobowiazany jest 10% ceny wywołania zatem ilość 200 złr. w. a. gotowemi pieniądzmi lub w papierach publicznych do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

3. Wyciąg tabularny tak sumy sprzedać się mającej, jako też realności Nr. 39 w Piątkowy, na której ta suma jest intabulowaną, można przejrzeć w registraturze sądowej, jakoteż w czasie przedsięwzięcia licytacyi w komisyi licytacyjnej.

O rozpisaniu niniejszej licytacyi zawiadamia się obydwie strony, wierzycieli wiadomych do rąk własnych, zaś wierzycieli z miejsca pobytu lub życia niewiadomych i tych, coby po 23 lutym 1871 z swojemi pretensyami do tabuli weszli, lub którymby zawiadomienie niniejsze z jakiegokolwiek bądź powodu albo wcale nie, albo przed terminami, lub którymby rezolucyi w dalszem postępowaniu egzekucyjnem doręczyć nie można, zawiadamia się przez edykta i kuratora, którego się w osobie adw. p. Olszewskiego z substytucyą adw. Dr. p Zielińskiego ustanawia

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz dnia 18. kwietnia 1871 r.

(1184 3—3) **Ogłoszenie.**

Nr 7996. Podaje się do powszechnej wiadomości, że c. k. notaryusz Dr. Edward Stiasny przeniesiony reskryptem wys. c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29. grudnia 1870 do Nr. 14611 na swą prośbę ze Skawiny do Białej, kancelaryę notaryalną w Białej dnia 25. maja 1871 otwiera, zaś dotychczasowy c. k. notaryusz w Białej Teofil Chwalibóg swą kancelaryę tamże dnia 24. maja 1871 zamyka.

Z rady c. k. sądu krajowego wyższego.

Kraków dnia 16. maja 1871.

(1185 3—3) **Edykt.**

L. 4447. C. k. sąd obwodowy Samborski zawiadamia Antoniego Broniewskiego z życia i miejsca pobytu nieznanego, a względnie tegoż z życia i z miejsca pobytu nieznanych spadkobierców lub prawonabywców, a względnie tegoż masę rozbiorową, że c. k. prokuratorya skarbu imieniem wysokiego skarbu przeciw niemu na dniu 21. kwietnia 1871 do l. 4447 pozew o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Turza wielka wyższa i kopalni soli tam znajdującej się zaintabulowanych w ks wł. 43. str. 121. n. 9. cięż. i str. 123. n. 4. cięż. praw wniosła, któren z wyznaczeniem dnia sądowego do rozprawy słownej na 4. sierpnia 1871 o 10. godzinie rano ustanowionemu dla niego kuratorowi panu adwokatowi Drowi. Wołosiańskiemu z zastępstwem p. adwokata Dra. Kohna doręczony został.

Z rady c. k sądu obwodowego.

Sambor, dnia 25. kwietnia 1871.

(1186 3—3) **Edykt.**

L. 1595. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszym edyktem do wiadomości, że na dniu 13. listopada 1868 w Samborze w gromadzie powodowej, Barbara Paluch z pozostawieniem kon ycylarnego ostatniej woli rozporządzenia z dnia 9. października 1868 zmarła, i że do spadku tejże Bartłomiej Gryguś, Jan Gryguś, Jan Orechombel, Franciszek Orechombel i Barbara Orechombel z prawa powołani są.

Gdy sądowi miejsce pobytu Jana Grygusia wiadomem nie jest, wzywa go się, aby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego licząc, w tutejszym sądzie się zgłosił i oświadczenie się do spadku wniósł, inaczej pertraktacya spadku z zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem dla niego w osobie Jana Orechombla ustanowionym przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 14. lutego 1871.

(1187 3—3) **Edykt.**

L. 532. C. k. sąd powiatowy zawiadamia niniejszym edyktem, że p. Julia z Ripperów Baumgardten przeciw Annie z Ripperów Hauserowej, Ferdynandowi Ripperowi i spólnikom pod dniem 12. lutego 1871 do l. 520 wytoczyła pozew o przyznanie i wyznaczenie legitymy ze spadku po ś. p. Franciszku Ripperze, który pod dniem 24. marca 1871 do rozprawy zadekretowanym został.

Gdy miejsce zamieszkania i pobytu p. Ferdynanda Rippera nie jest wiadomem, przeto na koszt i niebezpieczeństwo jego ustanawia się kuratorem dla tegoż Ferdynanda Rippera c. k. notaryusza pana Aleksandra Siedleckiego, doręcza mu się wyż pomienioną uchwałę sądową i poleca zastępywanie niewiadomego z miejsca pobytu tak długo, dokądby tenże innego zastępcy nie ustanowił i sądowi nie oznajmił.

Podgórze, dnia 24. marca 1871.

(1156 3—3) **Edykt.**

L. 5854. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski zawiadamia niniejszem nieznajomych z miejsca pobytu Stanisława i Julię Gryglewskich, że przeciw tymże na podstawie wekslu z datą Kołomyja 9. czerwca 1868 nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 zł w. a. z przynależ. uchwałą z dnia 21go grudnia 1870 l. 15882 na rzecz Wojciecha i Zofii małżonków Tyszka wydany, zaś uchwałą z dnia dzisiejszego ustanowionemu dla tychże w osobie pana adwokata Dra. Szydłowskiego z zastępstwem p adwokata Dra. Tutaka kuratorowi w Stanisławowie doręczony został.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 26. kwietnia 1871.

(1159 3—3) **Edykt.**

L. 1964. C. k. sąd powiatowy w Horodence podaje niniejszem do wiadomości, iż w sprawie Asafała Budzak przeciw Janowi Konowałyk o zapłacenie sumy 35 zł i 10 kr. w. a. ku ściągnieniu tej wierzytelności z przyn. dozwolono przemusową sprzedaż połowy realności do dłużnika należącej w Horodence pod l. 1005 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej

Termina do tej sprzedaży wyznacza się na dzień 18. lipca 1871, na dzień 18. sierpnia 1871 i na dzień 18. września 1871. Cena szacunkowa i wywoławcza wynosi 100 zł. Wadyum przez licytantów złożyć się mające 10proc. Reszta warunków licytacyi mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Horodenka, dnia 6. maja 1871

(1162 3—3) **Edict.**

Nr. 3251. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte in Stanislau werden diejenigen, welche als Gläubiger an die Verlassenschaft des am 27. April 1871 ohne Testament verstorbenen Feibisch Lessing Gärbereiinhabers aus Stanislau eine Forderung zu stellen haben, aufgefordert, bei diesem Gerichte zur Anmeldung und Darthuung ihrer Ansprüche den 26ten Juni 1871 um 10 Uhr Früh zu erscheinen, oder bis dahin ihr Gesuch schriftlich zu überreichen, widrigens denselben an die Verlassenschaft, wenn sie durch Bezahlung der angemeldeten Forderungen erschöpft würde, kein weiterer Anspruch zustände, als insofern ihnen ein Pfandrecht gebührt.

Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte.

Stanislau, am 9. Mai 1871.

(1164 3—3) **Edykt**

Nr. 4442 C. k. Sąd obwodowy Samborski zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Ludwika Czerwińskiego a właściwie Czermińskiego, że wydany przeciw niemu pod dniem 19. Lipca 1870 L. 7008 nakaz zapłaty summy 15000 złr w. a. zpn. kasie miasta Dolina i uchwałę z dnia 19. Lipca 1870. L. 7009 zawiadamiającą go o uskutecznionem uwidocznieniu przy sumie tej w Tabuli wytoczonego o zapłacenie tej summy sporu — ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. Dr. Wołosiańskiemu z zastępstwem adw. Dr. Ehrlicha doręczył.

Z c k. sądu obwodowego.

Sambor dnia 25. Kwietnia 1871.

(1165 3—3) **Edykt.**

Nr. 4192. C. k. Sąd obwodowy Samborski podaje do wiadomości z pobytu niewiadomych: Wilhelma Kuczabińskiego, Franciszki z Kuczabińskich Wodzińskiej, Waleryi z Kuczabińskich Broszowej i Andrzeja Kuczabińskiego, że uchwałą dnia 18. Kwietnia 1871 do L. 4192 na zaintabulowanie Tekli Pacławskiej za właścicielkę $^4/_{24}$ części realności lk. 39 d./35 n. w Samborze w rynku zezwolił, i uchwałę tę ustanowionemu dla nich kuratorowi p. adw. Dr. Wołosiańskiemu z zastępstwem p. adw. Dr. Kohna doręczył.

Sambor dnia 18. Kwietnia 1871.

(1153 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 17734. C. k. sąd krajowy postanawia w miejsce pana c. k. radcy sądu krajowego Dra. Trusza dotychczasowego komisarza konkursowego pana radcę c. k. sądu krajow. Dziedzickiego komisarzem konkursowym dla masy rozbiorowej po ś. p. Tytusie Lhotskim.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 1. kwietnia 1871.

(1193 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 20633. Dnia 24. czerwca b. r. odbędzie się we Lwowie w kaplicy św. Zofii przed południem po mszy św. losowanie z fundacyi posagowej a mianowicie: Jana Antoniego Łukiewicza, Wincentego Łodzia Ponińskiego i Elżbiety Czarkowskiej.

a) Sieroty nieznajdujące się obecnie w zakładzie sióstr miłosierdzie św. Kazimierza we Lwowie na wychowaniu, a chcące brać udział w losowaniu z fundacyi Łukiewicza, mają najdalej do 20. czerwca b. r. zgłosić się u przełożonej owego zakładu tudzież w urzędzie parochialnym obrz. łac. św. Mikołaja we Lwowie i tamże udowodnić swe upoważnienie do brania udziału w losowaniu okazaniem metryk chrztu jakoteż zaświadczenia sieroctwa i moralności przez władzę miejscową wystawionego a przez dotyczącą parafię stwierdzonego. Współkonkurentki winne na dniu 24. czerwca b. r. mszę św. wysłuchać w kaplicy św. Zofii. Dzieci, które same losować nie są w stanie, są równie jak sieroty, które 24 rok życia przekroczyły, od losowania wykluczone.

b) Do losowania z fundacyi Łodzia Ponińskiego będą przypuszczone dziewczęta, które legalnie udowodnią, że są religii katolickiej, w Galicyi z rodziców ślubnych zrodzone i zamieszkałe, dalej, że ósmy rok życia ukończyły, a 24 nie przekroczyły, że moralne życie prowadzą, naukę religii pobierały, są ubogiemi, że rodzice ich jeśli jeszcze żyją także są ubodzy i moralnie się prowadzą, albo gdyby już nie byli przy życiu, że pomarli bez pozostawienia majątku.

Od złożenia powyższych dowodów są uwolnione dziewczęta znajdujące się w zakładzie św. Kazimierza we Lwowie. Dziewczęta, które już raz obdzielone zostały posagiem jednej z tych fundacyj nie mogą więcej losować z fundacyi Ponińskiego. Rodzice lub opiekunowie dziewcząt chcących brać udział w losowaniu mają wnieść pisemną prośbę w wyż wymieniony sposób dokumentowaną do protokołu podawczego c. k. Namiestnictwa najdalej do 10. czerwca 1871, dziewczęta zaś same mają przed ciągnieniem a to 22. czerwca b. r o godzinie 10 zrana przedstawić się osobiście komisyi losowaniem kierującej w zakładzie sióstr miłosierdzia.

Do ciągnienia przystąpią dziewczęta kolejno według starszeństwa. Dziewczęta, które los wygrywający wyciągną, są z woli fundatora obowiązane modlić się za spokój duszy jego, a w dzień śmierci jego t. j. 24. marca każdego roku mszę św. wysłuchać.

c) Do brania udziału w losowaniu z fundacyi Elżbiety Czarkowskiej będą przypuszczone dziewczęta nie mniej jak ośm a nie więcej jak 24 lat liczące. Mają legalnie dowieść, że są religii katolickiej, bez względu na to czy rodziców wcale, lub też tylko ojca albo matkę nie mają, potem czy z rodziców ślubnych są zrodzone. Muszą być zrodzone w Galicyi lub wielkiem księstwie krakowskiem z rodziców polskiej narodowości, a wrazie pochodzenia z rodziców nieślubnych z matki tejże narodowości, muszą prowadzić życie moralne i dowieść że są ubogiemi. Od złożenia wymaganych dowodów uwolnione są dziewczęta sieroty w zakładzie sióstr miłosierdzia św. Kazimierza we Lwowie się znajdujące. Sieroty, które już raz wygrały posag, wykluczone są od losowania. Względem podań o przypuszczenie do losowania zachować się mają owe formalności jakie w obwieszczeniu tem znajdują się co do fundacyi Łukiewicza.

Wygrywająca obowiązana jest modlić się za spokój duszy fundatorki Elżbiety Czarkowskiej, a to szczególnie w dzień 19. czerwca każdego roku, jako w dzień śmierci tejże. Wylosowane sumy posażne zostaną do czasu zamęścia wygrywających dziewcząt albo do czasu ich pełnoletności korzystnie ulokowane, a dotyczące rewersa ich zastępcom uprawnionym doręczone.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 20. maja 1871

ОБВѢЩЕНЬЕ.

Ч. 20633. Дня 24. Червця с. р. отбȣде ся въ Львовѣ въ каплици св. Зофіи передъ полȣднемъ по слȣжбѣ божой льосованье зъ фȣндаціи посаговой, а именно: Іоанна Антонія Лȣкевича, Винцентого Лодзя Понинського и Елисаветы Чарковской.

а.) Сироты, не знаходящіи ся теперь въ закладѣ сестръ милосердія св. Казимира въ Львовѣ на испитаню, а хотящи брати соȣчастіе въ льосованю зъ фȣндаціи Лȣкевича, маютъ найдальше до 20. Червця с. р. зголосити ся оу Настоятельки сего закладȣ и въ оурядѣ парохіяльномъ обр. лат. парохіи св. Николая въ Львовѣ, и такъже оудоводнити свое оуправненье до браня оудѣлȣ въ льосованю о казанемъ метрики хрещенія, якъ и свѣдоцтва сиротства и нравственности черезъ власть мѣстцевȣю выставленного а черезъ дотычнȣю парохію затвердженого. Вспôлȣбѣгательки должнѣ на дню 24. Червця с. р. въ каплицѣ св. Зофіи слȣжбȣ божȣ выслȣхати. Дѣти, котрѣ самѣ льосовати не сȣть въ станѣ, сȣть рôвно якъ сироты, котрѣ 24. рôкъ житя перекрочили, отъ льосованя выключенѣ.

б) До льосованя зъ фȣндаціи Лодзя Понинського бȣдȣтъ принȣщенѣ дѣвчата, которѣ легально оудоводнятъ, що сȣть религіи католицкой, въ Галиціи съ родителей слюбныхъ зроджен и замешкалѣ, дальше, що 8мый рôкъ житя оукôнчили и 24тый не перекрочили, що моральне житье провадятъ, наȣкȣ религіи повирали, сȣть оубогими, що родичѣ ихъ, если еще жіютъ такожъ сȣть оубогими, нравственно ся провадятъ, або если-бы вже не были при житю, що померли безъ позоставленя маеткȣ.

Отъ зложеня повыжшихъ доводôвъ сȣть оувôльненѣ дѣвчата знаходящи ся въ закладѣ св. Казимѣра во Львовѣ. Дѣвчата, котрѣ вже разъ обдѣленѣ зôстали посагомъ едной зъ тыхъ фȣндацій, не могȣтъ вôльше льосовати зъ фȣндаціи Понинського. Родичѣ или опѣкȣноѣ дѣвчатъ хотящихъ оучаствовати въ льосованю, маютъ внести письменнȣю просьбȣ въ способъ повыжше выраженый, докȣментованȣю до протоколȣ подавчого ц. к. Намѣстництва найдальше до 10. Червця с. р. дѣвчата же самѣ маютъ передъ тягненьемъ, а именно 22. Червця с. р. о годинѣ 10. зъ рана представити ся лично комисіи льосованьемъ керȣющой въ закладѣ сестръ милосердія.

До тягненя приставлятъ дѣвчата колѣйно подля старшеньства. Дѣвчата, котрѣ льосъ выгрываючій вытягнȣтъ, сȣть зъ волѣ фȣндатора обовязанѣ молити ся за оупокой дȣши его, а въ день смерти его т. е. 24. Марта каждого рокȣ слȣжбȣ божȣ выслȣхати.

в) До соȣчастія въ льосованю зъ фȣндаціи Елисаветы Чарковской бȣдȣтъ принȣщенѣ дѣвчата не менше якъ осьмъ (8) а не вôльше якъ 24 лѣтъ числящѣ. Маютъ легально довести, що сȣть вѣры католицкой, безъ взглядȣ на тое, чи родичей цѣлкомъ или же только отца або матери не маютъ потомъ, чи съ родичей слюбныхъ сȣть зродженѣ. Мȣсятъ быти зродженѣ въ Галиціи или великôмъ княжествѣ краковскомъ зъ родичей польской народности, а въ разѣ походженя зъ родичей неслюбныхъ, зъ матери тойже народности; мȣсятъ провадити житье нравственное и довести, що сȣть оубогими. Отъ зложеня вымаганыхъ доводôвъ оувôльненѣ сȣть дѣвчата сироты въ закладѣ сестръ милосердія св. Казимѣра во Львовѣ знаходящи ся. Сироты, котрѣ вже разъ выграли посагъ, выключенѣ сȣть отъ льосованя.

Взглядомъ подань о принȣщенье до льосованя заховати ся маютъ тіи формальности, якѣ въ обвѣщеню семъ знаходятъ ся, що до фȣндаціи Лȣкевича выгрываюча есть обовязанною молити ся за оупокой дȣши фȣндаторки Елисаветы Чарковской, а то особенно въ день 19. Червця кождого рокȣ яко въ день смерти тойже. Вылосованѣ сȣмы посажнѣ зôстанȣтъ до часȣ замȣжества выгрываючихъ дѣвчатъ, або до часȣ ихъ полнолѣтности користно оульокованѣ, а дотичнѣ реверса зôстанȣтъ ихъ застȣпникамъ оуправненымъ дорȣченѣ.

З ц. к. Намѣстництва.

Львôвъ дня 23. Мая 1871.

(1183 2—3) **E d y k t.**

L. 2535. C. k. sąd powiatowy w Kossowie czyni niewiadomemu z miejsca pobytu Pawłowi Karabeluk niniejszem wiadomo, że 10. kwietnia 1860 zmarł w Kossowie bez rozporządzenia ostatniej woli jego ojciec Hnat Karabeluk i zostawił w Krzyworowni część gruntu

Wzywa się zatem Oleksę Karabeluk, aby w przeciągu roku od dziś licząc w sądzie się zgłosił i oświadczył do spadku, inaczej spadek zostanie przeprowadzonym z kuratorem ustanowionym dla niego w osobie Oleksy Bosurak z Krzyworowni.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kossów, dnia 13. kwietnia 1871.

(1188 2—3) **Obwieszczenie.**

L 13622. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadadamia niniejszem Salamona i Ryfkę Neumarków, że uchwała z dnia 25. maja 1867 l. 24045 intabulacyi Ferdynanda Vergani za właściciela kwoty 1500 zł. w stanie biernym realności pod l. 453 $^1/_4$ i uchwałę tę ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Frenklowi z zastępstwem p. adwokata Dra. Kolischera doręczono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. marca 1871.

(1189 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 6490. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pp. Julia z Hawlów Kufelkowska i Ludwika Hawel przeciw pp. Katarzynie Kaszyna i Maryi recte Teresie Radwańskiej z życia i pobytu niewiadomym, a względnie przeciw ich również niewiadomym spadkobiercom i prawonabywcom o orzeczenie, iż prawo hipoteki sumy 697 zł. 20 kr. w. w. w stanie biernym realności pod Nrem. 98 w Tarnowie Dom. Tom. 5. pag. 207. n. 6. on. i Dom. Tom. 5. pag. 211. n. 11. on. intabulowanej wraz z nadciężarem zgasło i ekstabulowane być ma przed dniem 19 kwietnia 1871 do l. 6490 skargę wniosły i o pomoc sądową prosiły, w skutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 30. czerwca 1871 o godzinie 10tej zrana w tutejszym sądzie wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego p. adwokata Dra. Kwiatkowskiego z substytucyą Dra. Kapiszewskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. Sądu obwodowego

Tarnów, dnia 28. kwietnia 1871.

(1190 2—3) **E d y k t**

L. 3096. C. k. sąd powiatowy w Kętach jako władza nadkuratelarna podaje do publicznej wiadomości, że pod dniem 11go kwietnia 1870 l. 1374 wniósł prośbę Ferdynand Szumowski o uznanie za umarłego jego brata Teofila Marcelego Szumowskiego, który jako 16letni młodzieniec według zeznania Małgorzaty Szczyłowskiej przesłuchanej 21. czerwca 1855 u niej w Nowej wsi w roku 1847 na tufus miał umrzeć, a następnie w skutek polecenia wójta Ignacego Karkoszki włożony do trumny gromadzkiej miał być wywiezionym końmi Wojciecha Zborowskiego na cmentarz w Kętach. Wzywa się zatem Teofila Marcelego Szumowskiego, aby w ciągu jednego roku do sądu tutejszego się zgłosił lub sąd tutejszy lub też kuratora p. notaryusza Brzeskiego w inny sposób uwiadomił o tem, iż przy życiu zostaje, inaczej tenże Teofil Marcel Szumowski za umarłego uznany zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kęty, dnia 30. marca 1871.

(1191 2—3) **E d y k t.**

L. 2027. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie uwiadamia niniejszem nieobecnego Stanisława Koperstyńskiego z Jaślisk, o którym niewiadomo, czy żyje i gdzie przebywa, że przeciw niemu spadkobiercy ś. p. Aleksandra Długosza pod dniem 18. sierpnia 1870 do l. 3978 pozew o zapłacenie odszkodowania w kwocie 329 zł. 30 kr. w. a. z przyn. wnieśli.

Ustanawiając dlań kuratora do czynu w osobie Mateusza Niziołka z Jaślisk i wyznaczając do zwykłej ustnej rozprawy termin na dzień 12. lipca 1871, godz. 9tej rano wzywa się Stanisława Koperstyńskiego, by albo osobiście, albo przez pełnomocnika do rozprawy stanął, albo przynajmniej swe środki obronne zawczasu kuratorowi nadesłał, inaczej sam sobie ma przypisać złe skutki.

Rymanów, dnia 7. maja 1871.

(1192 2—3) **E d y k t.**

L. 2430. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej spadkobierców Barbary Hochberg przeciw Izakowi Pfiffer o 600 zł. do publicznej przymusowej sprzedaży realności pod Nr. 81 w Zaleszczykach pod warunkami edyktem z dnia 15. lutego 1871 do l. 5751 ogłoszonemi, nowe trzy termina, na dzień 30. czerwca, dzień 31. sierpnia i dzień 13. września 1871, zaś do ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 14. września 1871 o godz 10tej przed południem wyznaczone są.

Zaleszczyki, dnia 20. maja 1871.

(1196 1—3) **Edykt.**

L. 5742. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje niniejszem do wiadomości, że dnia 13. maja r. b. l. 5742 i Barbara i Teodora Ramińscy — Teodora, Mikołaj, Anna i Parscewia Reklawscy przeciw Maciejowi Sakacz i Bazylemu Matwijczukowi z życia i miejsca pobytu niewiadomym i tychże niewiadomym spadkobiercom wnieśli pozew o uznanie powodów za właścicieli realności pod l. k. 844 w Tarnopolu, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 20. czerwca 1871, na 10. godz. zrana w tutejszym c. k. sądzie wyznaczono i pozwanym kuratora w osobie tutejszego p. adwokata Dra. Maxa z zastępstwem p. adwokata Dra Sternklara ustanowiono i pierwszemu pozew doręczono.

Wzywa się zatem pozwanych Macieja Sukacza i Bazylego Matwijczuka, a w razie tychże śmierci ich niewiadomych spadkobierców, aby na powyższym terminie tu się zgłosili, lub postanowionemu kuratorowi informacyę dali, inaczej złe skutki z niezgłoszenia się wyniknąć mogące pozycztane nie będą.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 15. maja 1871.

(1197 1—3) **Edykt.**

Nr. 4754. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu po wniesionych ułżających warunkach w sprawie egzekucyjnej Karoliny Eisenführer przeciw Teresie Kasche pto 150 złr. po bezskutecznie upłynionych dwóch pierwszych terminach do przymusowej sprzedaży sześć gruntów niegdyś do Teresy Kaschee a obecnie do małżonków Jakuba i Honoraty Jaszkiewiczów należących termin na dzień 30. Czerwca 1871 o 10 godz. zrana która w tutejszym sądzie odbędzie się.

Realności sprzedać się mające, są następne:

a. Pół dnia gruntu ornego i $^3/_4$ części z pół dnia gruntu ornego jak Dom. 1 str. 83 n. 5 7 wł. przedtem Teresy Kaschee obecnie zaś, jak n. 8 wł. małżonków Jakuba i Honoraty Jaszkiewiczów własnych jak Dom. 1 str. 75 n. 1 i str. 199 n. 6 cięż. hipotece wspomnionej wierzytelności uległych na 37 złr. 80 ct. sądownie oszacowanych.

b. Jeden dzień pola ornego jak Dom. V str. 309 n. 2 wł. przedtem Teresy Kaschee, obecnie zaś jak n. 3 wł. małżonków Jakuba i Honoraty Jaszkiewiczów własnego jak Dom V str. 307 n 1 i 6 cięż. hipotece tej samej wierzytelności uległego na 52 złr. 80 ct. sądownie oszacowanego.

c. Sianożęć na $^3/_4$ części i $^1/_4$ części z $^3/_4$ części kosarzy jak Dom. II str. 392 n. 2 i 4 wł. Teresy Kaschee własnej jak Dom. II str. 392 n. 1 i str. 393 n. 7 cięż. hipotece tejże wierzytelności uległych na 18 złr. 31 ct. w. a. sądownie oszacowanych.

d. $^3/_4$ części dnia pola ornego jak Dom. III str. 388 n. 4 wł. przedtem Teresy Kaschee, zaś jak n 5 wł. obecnie małżonków Jakuba i Honoraty Jaszkiewiczów własnych jak Dom. III str. 388 n. 1 i 6 cięż. hipotece tej wierzytelności uległych na 25 złr. 65 ct. sądownie oszacowanych.

e. Sianożęć na $1^1/_2$ kosarza i $^3/_4$ części z $1^1/_2$ kosarza sianożęci jak Dom. IV str. 457 n. 2 i 4 wł. Teresy Kaschee własnej jak Dom IV str. 451 n. 2 i 8 cięż. hipotece tej wierzytelności uległych na 66 złr. 32 ct. sądownie oszacowanych nakoniec:

f. Jednego dnia pola ornego jak Dom. III str. 226 n. 3 i 4 wł. przedtem Teresy Kaschee zaś jak str. 227 n. 4 wł. obecnie małżonków Józefa i Honoraty Jaszkiewiczów własnego jak Dom. III str. 216 n 1 str. 226 n. 1 str. 227 n. 6 cięż. hipotece tej uległego na 8 złr. 70 ct. oszacowanego. Powyższa licytacya odbędzie się pod następującemi warunkami:

1. Wspomniona powyżej sześć realności właściwie kawałki gruntu ornego i sianożęci w księgach gruntowych miejsko tarnopolskich zapisane odrębnych sześć ciał tabularnych stanowiące odrębnie także na publiczną sprzedaż wystawione będą.

2. Za cenę wywołania tych sześciu realności czyli kawałków gruntu ornego i sianożęci sprzedać się mających ustanawia się wartość szacunkową przy każdym z nich powyżej przytoczoną, jednakże gdyby na wyznaczonym terminie za takową sprzedane być nie mogły nawet poniżej takowej najwięcej dającemu za gotówkę sprzedane będą.

3. Każdy chęć kupienia mający winien złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład w gotówce 10% wartości szacunkowej od każdego odnośnego kawałka gruntu i sianożęci, który kupić zamierza. Zakład najwięcej ofiarującego będzie zatrzymany, innym zaś licytującym zakłady ich po odbytej licytacyi zwrócone zostaną.

Z c. k. sądu obwodowego

Tarnopol 8. maja 1871.

(1198 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 7332. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie rozpisuje przymusową sprzedaż dóbr Łowczówek, Rychwałd i Pleśny na zaspokojenie sum wekslowych 3000 zł i 5000 zł. w. a. z przyn. p. Janowi Balkowi przeciw masie spadkowej Franciszki 1mo Jastrzębskiej 2do Zakrzewskiej przyznanych.

Cena szacunkowa powyższych dóbr wynosi 19425 zł. 10 kr. w. a.

Termina licytacyi wyznacza 3. lipca i 7. sierpnia 1871 r. o godzinie 10tej przed południem, na których sprzedaż niżej powyższej ceny nie nastąpi.

Sprzedaż odbędzie się ryczałtem, a każdy do licytacyi przystępujący, wyjąwszy dyrekcyę galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, złożyć ma zakład 10 od sta w gotówce lub w papierach publicznych według kursu.

Gdyby sprzedaż w terminach powyższych za cenę szacunkową nie nastąpiła, wyznacza się dla ułożenia warunków ułatwiających termin na 8. sierpnia 1871 r. o godzinie 10. przed południem.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania przejrzeć można w archiwum niniejszego sądu.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 12. maja 1871.

(1199 1—3) **Edykt.**

L. 4033. C k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Michała Mieczysława Hieronima tr. im. br. Dulskiego, że przeciw niemu p. Edgar Wierzchowski imieniem swej małoletniej córki p. Maryi Wierzchowskiej o ekstabulacyę sumy 5000 zł. z przyn z większej 10000 zł. pochodzącej na dobrach Krasno sielce dom. 204. p. 41. n. 18. on. intabulowanej pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do wiesienia obrony na dzień 17. lipca 1871 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Michała Mieczysława Hieronima tr. im bar. Dulskiego jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo powódki tutejszego p. adwokata krajowego Dra. Warteresiewicza z substytucyą pana adwokata krajowego Dra Wesołowskiego za kuratora nieobecnemu ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c k. sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać by musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 10. maja 1871.

(1200 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 1317. C. k. sąd powiatowy poszukuje dyurnisty za wynagrodzeniem 15 zł. w. a. miesięcznie.

Żmigród, dnia 23. maja 1871.

(1201 1 – 3) **Obwieszczenie.**

L. 6489. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Julia z Hawłów Kufelkowska i Ludwika Hawel przeciw byłemu cechowi krawieckiemu w Tarnowie lub też jego z imienia, nazwiska i pobytu niewiadomym uczestnikom lub prawonabywcom o orzeczenie, iż prawo hipoteki sumy 200 złp. czyli 50 zł. w. w. z przyn. w stanie biernym realności pod Nr. 96 w Tarnowie libr. Dom Tom. V. pag. 205. n. 2. on. na rzecz cechu krawieckiego Tarnowskiego intabulowano, ekstabulowane być ma, pod dn. 19. kwiet nia 1871 l. 6489 skargę wniosły i pomoc sądową prosiły, w skutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 30. czerwca 1871 o godzinie 10tej rano w tutejszym sądzie przeznaczonym został.

Ponieważ pobyt i nazwisko zapozwanej strony nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanej strony tutejszego p. adwokata Dra. Kwiatkowskiego z substytucyą p. adwokata Kapiszewskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanej stronie, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sama osobiście stawiła albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzieliła, lub też innego obrońcę obrała i tutejszemu sądowi oznajmiła, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyła, inaczej z swego opóźnienia wynikające skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 28. kwietnia 1871.

(1202 1—3) **Konkurs.**

L. 22243. Celem obsadzenia opróżnionej posady oficyała rachunkowego przy departamencie rachunkowym c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej we Lwowie w IX. klasie dyet z roczną płacą 1000 zł., ewentualnie z roczną płacą 900 zł. albo w X. klasie dyet z roczną płacą 800 lub 700 zł., albo w XI. klasie dyet z roczną płacą 600 lub 500 zł. wal. a. rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o te posady, mają swoje podania wnieść do c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej we Lwowie w przeciągu trzech tygodni i w takowych wykazać dotychczasową ich służbę i że egzamin z rachunkowości państwowej złożyli, tudzież że językami krajowymi w piśmie i mowie dokładnie władają.

Lwów dnia 23. maja 1871.

(1203 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 848-Pr. Opróżnioną jest posada poborcy przy c. k. głównym urzędzie cłowym w Oświęcimie w IX. klasie dyet z roczną płacą 800 zł. wal. a., wolnem pomieszkaniem, lub systemizowanym dodatkiem na pomieszkanie i z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe podania, zaopatrzone w wykazy złożonego z dobrym postępem egzaminu ze znawstwa towarów i postępowania cłowego, tudzież dokładnej znajomości języka polskiego w przeciągu trzech tygodni do c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Krakowie.

Lwów, dnia 19. maja 1871.

(1152 3—3) **Edykt.**

L. 1893. C. k. sąd krajowy lwowski dla spraw cywilnych czyni niniejszem wiadomo, że p. Aron Dawid dw. im. i Rebeka Sekler wnieśli pod dniem 11. stycznia 1871 do l. 1893 prośbę przeciw masom Joachima Potockiego, Rojowiana lub Małgorzaty Chalier, Czecha, Łukasza Jakubowicza czyli Fugas zwanego, tudzież masom Brosniowskiego i Maixnera, a względnie przeciw spadkobiercom tychże z życia i miejsca pobytu niewiadomym o usprawiedliwienie prenotacyi sum 1750 złr., 302 zł. 38 kr., 1359 zł. 57 kr., 195 zł. 1 kr., 300 zł. i 333 zł. 10 kr. na $^7/_{24}$ z $^1/_3$ części realności Nr. 67 m. jak Dom. 12. pag. 283 n. 2. on. na rzecz tychże mas ciężących.

Wzywa się tedy wyż wzmiankowanych osób niewiadomych a względnie ich spadkobierców również niewiadomych, ażeby dotyczące dowody ku usprawiedliwieniu tej prenotacyi w 14tu dniach tutejszemu sądowi przedłożyli, lub takowe ustanowionemu dlań kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Pfeiffer albo tegoż zastępcy p. adwokatowi Drowi. Dziubińskiemu, gdyż inaczej prenotacye te na powtórne żądanie ze stanu biernego wspomnionych części realności wykreślone zostaną.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 11. marca 1871.

(1158 3—3) **Edykt.**

L. 1408. C. k. sąd powiatowy delegowany miejsk. Tarnowski na prośbę Saula Finkelsteina wzywa każdego, ktoby zagubiony przez Saula Finkelsteina instrument cesyi przez Leję Finkelstein we Lwowie w dniu 30. maja 1849 zeznany, a w księdze dokumentów urzędu hipotecznego miasta Lwowa instr. 223. pag. 25. n. 19. ingrosowany, mocą krórego Lea Finkelstein następujące jej od Izaka Joela Karola należące się pretensye, mianowicie: a) pretensyę wekslową w kwocie 1272 złr. m. k. z wekslu z daty Grodek dnia 1. sierpnia 1843 przez Breindlę Katz wystawionego, a przez Izaka Joela Karola na rzecz Lei Finkelstein akceptowanego pochodzącą i na podstawie oświadczenia przez Izaka Joela Karola dnia 26go grudnia 1843 wydanego, w stanie biernym Izaka Joela Karola własnej połowy realności pod l. $185^2/_4$ we Lwowie jak dom. 106 pag. 113. n. 67. on. na rzecz Lei Finkelstein intabulowaną, tudzież b) należącą się jej połowę sumy 728 złr. m. k. z wekslu z daty Grodek dnia 22. maja 1844 przez Paulina Zakrzewskiego wystawionego, a przez Izaka Joela Karola na rzecz jej (Lei Finkelstein) i Saula Finkelstein akceptowanego pochodzącej i na podstawie oświadczenia Izaka Joela Karola dnia 24. czerwca 1844 wydanego, w stanie biernym Izaka Joela Karola własnej, połowy realności pod l. $185^2/_4$ we Lwowie, jak dom. 106. pag 117. n. 74 on. et dom. 37. pag. 67. n. 5. on. na rzecz jej i Saula Finkelstein intabulowanej, z wszelkiemi przynależytościami, a względnie z należącemi się jej od powyższych sum odsetkami Saulowi Finkelsteinowi na własność odstąpiła i na zasadzie tegoż instrumentu cesyi, Saul Finkelstein w skutek uchwały byłego magistratu lwowskiego z dnia 29. listopada 1849 l. 26159 za właściciela odstąpionych mu tych sum, mianowicie sumy 1272 zł. m. k. i połowy sumy 728 złr. m. k. jak dom. 133. pag. 229. n. 113. on. i dom. 120. p. 416. n. 28. on. intabulowany został, posiadał, lub z jakiegobądź tytułu pretensyę do niego sobie rościł z takowym w przeciągu terminu jednego roku w tutejszym sądzie tem pewniej się zgłosił i prawa swoje wykazał, gdyż inaczej takowy po upływie wyż oznaczonego terminu za umorzony uznany zostanie.

Tarnów, dnia 28. kwietnia 1871.

(1160 3—3) **Edykt.**

L. 2226. Ponieważ do terminu dnia 11go maja r. b. edyktem c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 29. kwietnia 1871 do l. 5083 celem zatwierdzenia zamianowanego przez sąd zawiadowczy masy krydalnej Salamona Rosenzweiga lub ustanowienia innego zawiadowcy i tegoż zastępcy jakoteż do wyboru tymczasowego wydziału wierzycieli wyznaczonego nikt się niezgłosił, więc w tym celu jako ustanowiony komisarz konkursowy wyznaczam nowy termin na dzień 31. maja 1871 o godz. 10tej przed południem, zaś do wykazania płynności i podstawę umieszczenia wierzytelności jako też możliwego ugodzenia tychże termin na dzień 3go lipca 1871 o godzinie 10tej przed południem, do którego wierzycieli wzywam.

Zaleszczyki, dnia 16 maja 1871.

Prokopowicz,

c. k. sędzia powiatowy jako komisarz konkursowy.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.